

ENCORE MUZIEK

De keuze van De Morgen maandag: muziek dinsdag: film donderdag: podium vrijdag: expo

CDBOX VAN DE WEEK

■ The Triffids (vlnr): Martin Casey, Robert McComb, Jill Birt, Graham Lee, Alsy MacDonald en David McComb.

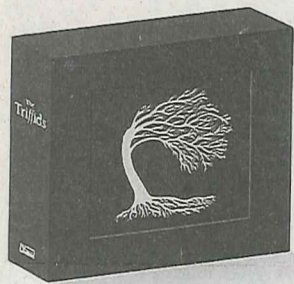
De schatkamer van Australië

Rock ● THE TRIFFIDS ● Come Ride With Me.
Wide Open Road

★★★★

Halverwege de jaren '80 werd de interessantste popmuziek in Australië gemaakt. Nick Cave bedacht zijn soundtrack bij de hel, The Go-Betweens en Crowded House grossierden in dromerige pop, en The Triffids bedachten een unieke combinatie van weidse rock, donkere blues en romantische pop. Na de split in '89 raakte de groep in de vergetelheid, maar elf jaar na de dood van zanger David McComb is de tijd rijp om de muziek te herontdekken met een best of, een tiendelige verzamelbox en twee concerten in Hasselt.

DOOR BART STEENHAUT

De achttien nummers op de best of geven aan waarom het werk van The Triffids na meer dan twintig jaar in de schaduw herwaardering verdient: het is tijdloze, organische muziek die uit de asse van de postpunk verrees, maar mettertijd kristalliseerde tot melodieuze, toegankelijke pop. De grootste troef van de groep was niettemin zanger David McComb. Niet alleen omdat zijn expressieve, wat weemoedige stem herkenbaar was uit de duizenden, maar net zo goed omdat hij teksten schreef waar de beeldrijke poëzie van Jack Kerouac versneden werd met de desolate sfeer van weidse Australische landschappen. Die enkele cd compileert het bekendste werk van The Triffids, en vormt bijgevolg een uitstekende introductie voor wie de groep pas nu ontdekt. Het majestueuze 'Wide Open Road' blijft de perfecte soundtrack bij een reis door het broeierige zuiden, het opzweepende 'Property Is Condemned' refereert nog even aan de vroegste

punkroots van de band, en zowel 'A Trick Of The Light', 'Save What You Can' als 'Goodbye Little Boy' onderstrepen dat de groep ook radiogenieke pophits in de vingers had.

De compilatie zit ook in de tiendelige verzamelbox, die zich nadrukkelijk toespitst op doorgewinterde fans. Het is een carrière-overzicht waarbij met een boogje langs de studioplaten wordt gefietst, en de nadruk ligt op demo's, live-opnamen, radiosessies, inmiddels onvindbare b-kantjes en opmerkelijke covers van onder meer Pet Shop Boys, Madonna, Bill Withers, Kraftwerk en Elvis Presley. Van de meer dan tweehonderd opnamen op de box werden er een goeie honderdtachtig nooit eerder op cd uitgebracht.

The Triffids namen zes cassettes op voor ze hun eerste elpee uitbrachten. Die werden uitsluitend tijdens optredens verkocht en hebben dus nooit een groot publiek bereikt, maar zitten nu vrijwel integraal in deze box.

Toegegeven: de opnamen hebben vooral historische waarde, want de geluidskwaliteit is om evidente redenen - we schrijven eind jaren zeventig - niet altijd even denderend. De bandleden, tiensers nog, waren volop bezig met hun instrumenten onder de knie te krijgen, maar niettemin hoor je daar het

Het is tijdloze muziek die uit de as van de postpunk verrees, maar kristalliseerde tot melodieuze pop

songschrijverstalent van McComb al kiemen, ontstaat daar de embryonale versie van de Triffids-sound die de groep later tot in de details zou perfectioneren. Eén van de songs op die cassettes, 'Little Voices', zou later overigens herkneed worden tot 'My Baby Thinks She's A Train', één van de

bekendere songs uit het omvangrijke repertoire van de groep.

Daarnaast is er plaats voor drie integrale concerten uit cruciale fases in het bestaan van de groep. De eerste, uit april '84, laat een band horen die op dat moment nog nooit buiten Australië heeft opgetreden, en dus nog geen vermoeden heeft van de internationale carrière die in het verschieft ligt. De groep klinkt er evenwel niet minder ambitieus om, maar veel van de songs die daar nog in hun prille vorm gepresenteerd worden, hebben een half jaar later - wanneer de band in Londen speelt - al een drastische metamorfose ondergaan, en zijn uitgegroeid tot superieure nummers, die in veel gevallen hoekstenen zouden blijven vormen in het live-repertoire van The Triffids. Het derde optreden, uit '88, toont de groep op het hoogtepunt van zijn kunnen: een zinderend concert dat van voor tot achter met classics is gevuld - de groep had het jaar ervoor met *Calenture* de beste

plaat uit haar carrière uitgebracht en staat op scherp. Wie de band in deze periode live zag, werd fan voor het leven.

Onderlinge spanningen

Een dik jaar later - na nog een laatste miskend meesterwerk, *The Black Swan* - viel de band uit elkaar. De onderlinge spanningen - gevoed door de frustratie dat de doorbraak naar een écht breed publiek uitbleef - werden The Triffids uiteindelijk fataal.

De box geeft een knap beeld van hoe de groep zich op twintig jaar ontwikkeld heeft. Zeggen dat alles even essentieel is, zou gelogen zijn, en sommige opnamen - stukjes interviews, herhalingen van nummers - hebben vooral een documentaire waarde. Dat neemt niet weg dat dit een zorgvuldig samengesteld document is dat het belang van de groep - ook nu nog één van de beste bands die Australië ooit heeft voortgebracht - ten overvloede onderstreept.

(DOMINO)

DOWNLOAD EERST: 'Wide Open Road', 'Kelly's Blues', 'Trick Of The Light', 'Bury Me Deep In Love', 'Save What You Can', 'Property Is Condemned'

The Triffids met special guests Mick Harvey, Stuart Staples, Warren Ellis, Rob Snarski, Lightspeed Champion en Stef Kamil Carlens: op vrijdag 16 en zaterdag 17 april in Open Circuit - 'Koloniale Waren', Koningin Astridlaan 85, Hasselt.